

staaet et ulægeligt Brud mellem Lærer og Beboere, som gør hans Lærergerning i alt Fald paa dette Sted umulig.

At et Forslag om forbedrede Lønningsforhold for Folkeskolens Lærere og Lærereinder vil blive modtaget med Velvillie af den høje Rigsdag, tror jeg paa Forhaand at turde føle mig overbevist om. En saadan Velvillie har dette Forslag da ogsaa hidtil mødt, og sikkert se de mange Mænd og Kvinder, hvem dette Forslag vedrører, nu med Fortrøstning hen til Sagens videre Gang gennem dette høje Ting. Om Enkeltheder vil der jo altid kunne herske forskellige Anskuelser, men som Forslaget hidtil i sine Hovedpunkter har fundet almindelig Samstemning, tør jeg ogsaa med fuld Fortrøstning forvente, at det samme vil ske her, og man vil da forhaabentlig ogsaa uden Vanskelighed kunne naa til Enighed om Enkeltheder, hvorom der muligt endnu kunde herske delte Meninger, eller overfor hvilke der dog kunde være Tvivl. Hermed være Forslaget anbefalet ogsaa til dette høje Tings Velvillie.

Goos: Den ærede Kultusminister følte sig — og jeg tror med Rette — forvisset om, at dette Lovforslag vilde vinde almindelig Tilslutning, Tilslutning fra alle Sider i denne Sal med Hensyn til sit gode Øjemed: at bringe Folkeskolens Læreres Løn op til en Højde, der svarer til Forholdene, og at ordne deres Tjenestetids Beregning paa en for dem mere antagelig og for Folkeskolen mere tjenlig Maade, end Tilfældet hidtil har været. Ingen i dette Ting vil være forundret over, at et Lovforslag, som har disse to Formaal, har vist sig nødvendigt saa hurtigt efter Tilblivelsen af Loven af 1899, som netop blandt andet havde det samme Formaal og virkelig ogsaa synes at have udrettet en Del med Hensyn til at forbedre Lønningsforholdene for Lærerne. Det vil ikke forandre nogen i dette Ting eller overhovedet nogen, som kender Forholdene, at det saa forholdsvis kort efter har vist sig nødvendigt at skride til en væsentlig Forbedring af Forholdene paa disse Punkter, thi det er sikkert, at Erfaringen har vist, at Loven af 1899 ikke har virket tilstrækkeligt, ikke har været fyldestgørende i Retning af at skaffe nogenlunde passende Livsvilkaar for Lærerne, at den maaske ikke en Gang har været det lige fra sin Begyndelse, men navnlig ikke er bleven det, saaledes som Livsforholdene senere have udviklet sig. Og det har da i Grunden ogsaa været forudsat, den Gang vi i 1904 skredte til

Ændring af Loven af 1899 paa visse Punkter, at det maatte komme til en ikke alt for længe udsat Revision af disse Dele af Loven af 1899. Det er derfor vistnok noget, som alle i dette Ting ville være enige om, at møde dette Forslag med den yderste Grad af Velvillie og gøre alt for, at det kan bringes til Afslutning allerede i denne Samling.

Hvad jeg her har udtalt, vilde være endnu mere berettiget, hvis Lovforslaget var kommet op i dette Ting væsentlig i den Skikkelse, hvori det blev forelagt i det andet Ting fra Regeringens Side. Jeg maa nemlig udtale, at ikke alle de Tilføjelser eller Ændringer, som have fundet Sted i det andet Ting, af alle ville betragtes som Forbedringer. Ingen vil have noget imod, at der er gjort endnu noget mere til Forbedring af Lønningsforholdene for Lærerne, end Regeringens Forslag bød paa, og mange ville føle sig tilfredsstillende ved den Ændring, som Folketinget ved tredie Behandling indførte med Hensyn til det Tilskud, som er tilstaaet Hovedstaden, hvis Skolevæsen i øvrigt falder udenfor denne Lov. Men der er andre Punkter, hvor mange ville føle sig lidet tilfredsstillende ved Folketingets Tilføjelser eller Ændringer. Jeg nævner, at Overlærerne i Købstæderne ikke kunne naa op til de 4,400 Kr., som Regeringsforslaget indeholdt, men kun til 4,200 Kr. Jeg nævner den stærke Forskydning af Fordelingen af Statsbyrden mellem Købstæderne og Landet, som er bleven en Følge væsentlig deraf, at Lovforslaget oprindeligt opstillede det simple Princip, at alle Lønningsstillægene bæres af Staten, medens Grundlønnen, Begyndelseslønnen bæres af Kommunerne, men at dette Princip for Landets Vedkommende er blevet forandret derhen, at Halvdelen af Forhøjelsen af Begyndelseslønnen bliver baaren af Statskassen, en Forandring, der medfører, at Kommunerne paa Landet slippe med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre i Udgift til Skade for Statskassen end tilsigtet ved Lovforslaget. Jeg nævner det, som i og for sig er Lovforslaget ikke vedkommende, den stærke Forhøjelse, som er sket med Hensyn til Privatskolen. Jeg nævner endelig den Forandring, som er gjort med Hensyn til et Punkt, vi kunde antage var bragt paa det rene ved Tuberkuloseloven af 1905, Forholdet mellem Lærer og Kommune med Hensyn til Skolernes Renholdelse, og endelig og ikke mindst den af den højtærede Minister omtalte Forandring, der er gjort i Loven af 1899 § 18 med Hensyn til en Afskedigelses-